Wolfgang Klein - Aoleu

Aoleu,

Ce fund fermecător!

Nu puteam să-mi iau ochii de pe fundul din faţa mea. Parcă se lipiseră pe bucile seducătoare care se mişcau excitant dintr-o parte în alta. Erau aşa pline de farmec, încăt m-am dus dupa ele deşi aveam alt drum. Eram sigur că “pe timpuri“ m-ar fi arestat imediat pentru tentativă de seducere; în timpurile astea pedeapsa unui gură cască poate nu e aşa de gravă, că mai sunt şi alţii care se chiorăsc dupa fetele frumoase de pe stradă.

“Nu-i nimic”, m-am gândit, şi am luat-o mai în jos cu privirile până s-au oprit la picioarele fantastic de lungi, care parcă nu se mai sfârşeau. Fiinţa din faţa mea, care din păcate nu şi-a arătat faţa pâna acum, nu numai că avea un fund frumos, dar mai avea şi nişte umeri superbi, peste care cădeau valuri de păr negru în drumul lor spre desăvărşire.

In fantezia mea, recunosc prea vie, miroseam deja parfumul ei. Oare ce parfum folosea? Issey Miyake. Recunosc, asta era dorinţa mea pentru a fi mai aproape de perfecţiune. Oricum nici un miros din lume nu putea să faca concurenţă ‘rontunjimilor’. Mă uitam la ele plin de dor în speranţa că în urmatorul moment o să se întoarcă în sfârşit să-mi arate şi chipul. Eram sigur că pentru prima dată în viaţa mea o să privesc în faţa un înger. Oricum, fata asta trebuia să fie un înger. Nici o fiinţa din carne şi oase nu putea să reunească atâta armonie şi perfecţiune într-un trup omenesc. Continuam să-mi inchipui cum arată faţa îngerului meu. Oare are nasul mic, sau mare şi puţin rotund în vârf? Ochii verzi, sau albaştri? Buzele pline, erotice? Cu, sau fără ruj? Ce culoare o avea când, deodată …

… adevărul a alungat fantezia. El, pe care l-am crezut tot timpul femeie, s-a întors brusc spre mine şi s-a uitat adânc în ochii mei.

Sperând ca nu observase cum m-am uitat după el, am luat-o cu paşi mari spre casă hotărât să fac un duş rece, că de asta aveam mare nevoie acuma.